

насильство». Дані поняття, особливо якщо вони будуть закріплені в законі, знімуть суперечливі тлумачення насильства взагалі, і на рівні конкретних злочинів, а також дозволять краще усвідомити волю законодавця, упорядкують практику кваліфікації насильницьких злочинів.

Відповідно до вище наведеного, можна зробити висновок, що до правових проблем, що існують сьогодні в теорії кримінального права варто віднести відсутність визначення на законодавчому рівні поняття і видів насильства, різновидів психічного насильства, відсутній конкретизований зміст погрози в окремих випадках. Від виду погрози і способу її вираження залежить, яка саме шкода нанесена життю і здоров'ю потерпілого, і які наслідки потягли за собою дані погрози.

Список використаних джерел

1. Конституційне право зарубіжних країн: в 4 т. 1-2 Тома. Частина загальна: Підручник / Відп. ред. проф. Б.А. Страшун. – 3-є вид., перероб. і доповн. – М.: БЕК, 2000. – 784 с.
2. Ігнатів О.І. Кримінальне насильство: окремі питання / О.І. Ігнатів // Право України. – 2005. – №3. – 357 с.
3. Кримінальне право України: Загальна частина: Підручник / Баулін Ю.В., Борисов В.І., Кривоченко Л.М. та ін. / За ред. Сташиса В.В., Тація В.Я. – 4-е вид., перероб. і доповн. – К.: Право, 2010. – 456 с.
4. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України. – 4-те вид., переробл. та доповн. / За ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. – К.: Юридична думка, 2008. – 1184 с.

Кидонь Тетяна Володимирівна

*студентка 3 курсу Навчально-наукового
юридичного інституту*

Національного авіаційного університету

Науковий керівник – асистент

Циганій Світлана Олексіївна

Кафедра кримінального права

і процесу Навчально-наукового

юридичного інституту Національного

авіаційного університету

ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА СУТЕНЕРСТВО АБО ВТЯГНЕННЯ ОСОБИ В ЗАЙНЯТТЯ ПРОСТИТУЦІЄЮ

У наш час все більшого розголосу набувають проблеми боротьби із втягненням особи у зайняття проституцією та сутенерство. Звісно ж, ці явища існували ще багато років тому, проте, для ХХІ століття це вважається неприпустимим. Змушувати людину проти її волі займатись

чимось – насилля, не говорячи вже про примушення зайняття проституцією. Також, відповідно до статті 43 Конституції України: «Кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується» [1]. Тому можна побачити, що Основним Законом України заборонена примусова праця.

Такі дії суперечать загально визнаним правилам моральності, негативно впливають на здоров'я людей, оскільки сприяють поширенню венеричних та інших захворювань, створюють передумови для виникнення та функціонування організованих злочинних об'єднань, дають змогу одержати незаконні прибутки, що в подальшому потребують легалізації [4].

Відповідно до чинного Кримінального кодексу України (надалі – ККУ), а саме статті 303 Втягнення особи в заняття проституцією або примушування її до зайняття проституцією з використанням обману, шантажу чи уразливого стану цієї особи, або із застосуванням чи погрозою застосування насильства, або сутенерство підлягають кримінальній відповідальності [2].

Основним безпосереднім об'єктом злочину є моральні засади суспільства в частині підстав задоволення статевих потреб. Суспільна мораль вимагає, щоб зв'язки між людьми для задоволення статевих потреб встановлювалися на основі особистої симпатії, не допускає ведення статевого життя виключно за винагороду.

Додатковим об'єктом злочину, передбаченого ст. 303 ККУ, може бути статева свобода, здоров'я, воля й гідність особи, власність [3].

Об'єктивна сторона злочину проявляється у таких формах:

I. Систематичне заняття проституцією. Систематичність означає надання сексуальних послуг особою різним клієнтам але з певним проміжком у часі;

II. Примушування чи втягнений у заняття проституцією. Тобто особа повинна почати займатися наданням сексуальних послуг проти своєї волі.

Способами примушування чи втягнення є:

- застосування насильства;
- погроза застосування насильства;
- знищення чи пошкодження майна;
- шантаж;
- обман

III. Сутенерство [5].

Відповідно до положень зазначеної статті, суб'єктом злочину є фізичні осудні особи, що досягли 16-річного віку. Водночас суб'єктом примушування, втягнення в заняття проституцією або сутенерства відносно неповнолітніх і малолітніх є особа, якій на момент учинення злочину виповнилося 18 років [4].

Суб'єктивна сторона злочину, передбаченого статтею 303 Кримінального кодексу України характеризується прямим умислом. Винний усвідомлює суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачає його суспільно небезпечні наслідки та прагне до їх настання. Тобто він усвідомлює, що незаконно втягує особу в заняття проституцією, примушує її до цього чи забезпечує такого роду аморальну діяльність і бажає вчинення зазначених дій. Водночас ставлення особи до тяжких наслідків, що можуть настати в результаті таких дій, є необережним.

Потерпілою від злочину може бути фізична особа незалежно від її статі. Також присутній спеціальний потерпілий, тобто малолітня чи неповнолітня особа, або особа, яка матеріально чи службово залежить від особи, яка вчинила цей злочин.

Отже, питання сутенерства або втягнення особи в зайняття проституцією є насправді актуальним в наш час. Ситуація в країні змушує людей перетинати межі закону, займатися діяльністю, яка передбачає кримінальну та іншу відповідальність. Проте, заходи боротьби та попередження саме цього виду злочинності повинні бути дуже дієвими, адже порушуються не тільки права людини щодо самостійного і добровільного вибору виду діяльності, а відбувається посягання на статеву свободу, волю, здоров'я і власність особи.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30. – ст. 141.
2. Кримінальний кодекс України від 05 квітня 2001р, № 2341-III// Відомості Верховна Рада України. – 2001. – № 25-26. – Ст. 131.
3. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / за ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка. – 9-те вид., переробл. та допов. – К. : Юрид. Думка, 2012. – 1316 с.
4. Небитов А.А. Сутенерство або втягнення особи в зайняття проституцією: аналіз складу злочину / А.А. Небитов. // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2014. – №2. – С. 41-50.
5. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України / [Андрушко П.П., Арсенюк Т.М., Бантишев О.Ф. та ін.] ; за заг. ред. П.П. Андрушка, В.Г. Гончаренка, Є.В. Фесенка. – [2-ге вид., переробл. Та допов.]. – К. : Дакор, 2008. – 1428 с.